

Som det vil ses, ere Funktionærernes Lønninger ved Statens Sindssygeanstalter i det hele kun smaa, og da Liivsforholdene gennemgaaende maa siges at være i ikke ringe Grad fordyrede i de Aar, der ere hængaaede, siden den sidste Lønningsrevision fandt Sted, har man ment, at der var god Føje til at imødekomme Andragendet.

Den sidste Lønningsrevision, der traadte i Kraft i Aaret 1887, gik væsentlig ud paa at give Funktionærerne Alderstillæg til Begyndelsesgagerne; men selve disses Størrelse blev ikke forhøjet. Ovennævnte Forslag tager derimod Sigte paa en moderat, men gennemgaaende Forhøjelse af Begyndelseslønnen, medens Alderstillæggene i det væsentlige forblive som hidtil, dog at for enkeltes Vedkommende, hvor det tidligere Lønningsregulativ sætter Stigningen med forskellige Aaremaals Melleumrum — fra 2 til 5 — denne nu gennemføres saaledes, at den for alles Vedkommende vil ske med 3-aarige Melleumrum.

Funktionærernes Arbejde saavel paa det medicinske som paa det økonomiske Omraade er i Aarenes Løb blevet ikke ubetydelig forøget, uden at deres Antal i nævneværdig Grad er steget. Anstalterne have naaet en Størrelse, der ikke tidligere var kendt, og maa ofte anspænde deres Kræfter til det yderste for at fyldestgøre de Krav, det stadig voksende Patientantal stiller til dem. Samtidig have Tidens Fordringer paa mange Omraader af Anstalternes Virksomhed — Sygeplejen, Bospisningen, Vadsk, Rengøring o. s. v. — bevæget sig i Retning af at stille væsentlig større Krav, end hvad Tilfældet var for en Aarrække tilbage.

Misforholdet mellem Funktionærernes Arbejde og den ydede Løn maa derfor bestandig siges at være stigende, saa meget mere som Lønningerne i tilsvarende Stillinger af mere privat Natur utvivlsomt ere stegne i tildels endog betydelig Grad. Det vil derfor blive vanskeligere og vanskeligere at faa de store Krav tilfredsstillede, som Sindssygeanstalterne stille og maa stille til deres Funktionærer, hvis man ikke nu gaar ind paa at forbedre disses Kaar. Ethvert mindre heldigt Forhold i Besættelsen af Funktionærernes Stillinger vil med Nødvendighed tilsidst komme til at hævn sig paa Patienternes Vilkaar og Velvære; thi alle Traade i en Sindssygeanstalts mangfoldigt leddele Organisme løbe sluttelig sammen i dette ene Punkt.

Man skal derfor varmt anbefale de foreslaaede Lønningsforbedringer, paa Grundlag af hvilke samtlige Anstalters Budgetter ere udarbejdede, dog for visse Funktionærers Vedkommende med mindre Forandringer, der ere nødvendiggjorte ved de lokale Forhold, og hvorfor der vil blive gjort Rede under hver enkelt Anstalts Budget.

For Aarhus Anstaltens Vedkommende ere de sidstnævnte Afbigselser fra tidligere Aars Budgetforslag følgende:

Portner, Vægter og Postbud.

Paa den foran nævnte Fællesindstilling havde Direktionen ønsket Portner, Vægter og Postbud optagne, idet de Grunde, der tale for Lønningsforbedring for de i Indstillingen opførte Funktionærer ogsaa tale for Lønningsforbedring for deres Vedkommende; men Forholdene for disse Funktionærer ere saa uensartede paa de 4 Anstalter, at Lønningerne til dem ikke lade sig indordne under en fælles Regel.

Portner, Vægter og Postbud, der alle ere gifte, kunne have saa meget mere Adkomst til at komme i Betragtning til Lønningsforbedring, som det maa erkendes, at den nuværende Løn ikke kan siges at staa i Forhold hverken til deres lange daglige Tjenestetid eller til det med deres Stillinger forbundne store Ansvar.

De ere for Tiden lønede saaledes:

Portneren: Fast Pengeløn	500 Kr.
Familiebolig,	
Brændsel,	
Lys,	
Tjenestedragt,	
Godtgørelse for en Kostportion i 3die Klasse for 1902—03	
228 Kr. 41 Ø.	